

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoPr/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114206563
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114206563.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: S. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XXX/XX, M., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Margita Lonská, s. r. o., Medvedovej 32, Bratislava, IČO: 36 862 282, proti odporcovi: S. D., miesto podnikania Nad plážou 8, Banská Bystrica, IČO: 37 590 022, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Martin Kováčik, s. r. o., Komenského 3, Banská Bystrica, IČO: 47 236 876, o zaplatenie 422,09 € s prísl., na odvolanie navrhovateľa zo dňa 15. 10. 2014 proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Cpr/2/2014-85 zo dňa 19. 09. 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Cpr/2/2014-88 zo dňa 01. 10. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým bol navrhovateľ zaviazaný nahradiť odporcovi trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 91,01 € na účet právneho zástupcu odporcu, potvrdzuje.

V ostatných nenapadnutých výrokoch zostáva uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania v sume 27,58 € na účet právneho zástupcu odporcu.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie vo veci zastavil. Navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 91,01 € na účet právneho zástupcu odporcu. Navrhovateľovi súd vrátil časť zaplateného súdneho poplatku v sume 16,80 €. Daňový úrad Banská Bystrica bol požiadaný, aby vrátil navrhovateľovi časť zaplateného poplatku v sume 16,80 €, po doručení právoplatného rozhodnutia.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal zaplatenia sumy 422,09 Eur ako nedoplatku mzdy za mesiac január 2014.

Pred začatím pojednávania vo veci samej vzal návrh späť.

Súd v zmysle § 96 OSP konanie zastavil.

Odporca žiadal o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia za úkony právnej pomoci: príprava a prevzatie, písomné vyjadrenie k návrhu, za jeden úkon právnej služby 29,88 Eur, plus paušálna náhrada vo výške 8,04 Eur, plus DPH, spolu vo výške 91,01 Eur.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 veta druhá OSP, keďže ku späťvzatiu návrhu došlo procesným zavinením na strane navrhovateľa.

O vrátení časti zaplateného súdneho poplatku bolo rozhodnuté v súlade s ustanovením § 11 ods. 3, 4 zákona 71/1992 Zb.“.

Proti uzneseniu odvolanie podal navrhovateľ a to do výroku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov právneho zastúpenia.

Uviedol, že v súlade s § 75 ods. 1 veta posledná zák. č. 311/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov, má zamestnanec právo nahliadnuť do svojho osobného spisu, robiť si z neho výpisky a fotokópie a v zmysle § 130 ods. 5 veta posledná Zákonníka práce je zamestnávateľ povinný zamestnancovi poskytnúť na nahliadnutie doklady, na základe ktorých bola mzda vypočítaná.

Odporca ako zamestnávateľ nesplnil svoje povinnosti uvedené vo vyššie citovaných ustanoveniach Zákonníka práce ani po výzve a s ním ako so zamestnancom po podpísaní dohody o skončení pracovného pomeru nekomunikoval. Nekomunikoval ani s jeho právnym zástupcom.

K podkladom ohľadne mzdy za mesiac január 2014 sa dostal až na základe príloh odporcu k podanému odporu. Pokiaľ by zamestnávateľ splnil svoje povinnosti, ktoré mu ukladá Zákonník práce, k sporu by nebolo došlo. Navyše, v odôvodnení výroku o trovách uvádza súd zrejme nesprávny odkaz na OSP a toto sa javí ako nezrozumiteľné. Odvolateľ vyslovil názor, že v tomto prípade, nakoľko na spore a jeho vzniku má podiel odporca, mal súd postupovať podľa ust. § 150 ods. 1 veta prvá OSP a nepriznať odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia.

Záverom navrhovateľ žiadal zmeniť výrok o trovách konania tak, že odporcovi nebude priznaná náhrada trov právneho zastúpenia. Odvolanie odôvodňuje s odkazom na ust. § 205 ods. 2 písm. e) OSP, teda skutočnosťou, že tu existujú iné okolnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli spoplatnené a preto skutkový stav čo do priznania náhrady trov právneho zastúpenia odporcovi neobstojí, pričom tieto skutočnosti majú charakter v zmysle § 205 ods. 1 písm. b) OSP.

K podanému odvolaniu sa odporca vyjadril. Navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne a zároveň zaviazat' navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne.

V nenapadnutých častiach zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté.

Odvolací súd považuje rozhodnutie okresného súdu za správne aj pokiaľ ide o napadnutú časť, t. j. výrok o trovách konania.

Je pravdou, že odôvodnenie napadnutého výroku okresného súdu je zmätočné. Zmätočnosť odôvodnenia však nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

Odvolací súd z hľadiska procesnej ekonomiky nepovažoval za potrebné zrušiť uznesenie okresného súdu v napadnutej časti a pri svojom potvrdzujúcom rozhodnutí vychádzal aj z ust. § 212 ods. 3 OSP. Podľa tohto ustanovenia na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania v skutočnosti vychádza z ust. § 146 ods. 2 veta prvá OSP. Podľa tohto ustanovenia, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Zavinenie možno posudzovať iba z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť návrhu vo veci samej. Ak teda vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí (ak nejde o prípad § 146 ods. 2 veta druhá), že zaviniť, že konanie muselo byť zastavené a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi. O zavinení na zastavení konania pôjde tiež vtedy ak bolo konanie zastavené preto, že vec nepatrí do právomoci súdu, že išlo o vec rozsúdenú, alebo že účastníci sa dohodli mimosúdne.

Nie je vylúčené, že pri zastavení konania možno rozhodovať o náhrade trov konania podľa ust. § 150 ods. 1 OSP a nepriznať náhradu trov konania účastníkovi, ktorému náhrada prináleží.

Pre použitie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP však nie je dôvodom skutočnosť, že navrhovateľ je presvedčený, že podal návrh dôvodne a iba v dôsledku podanej žaloby odporca oznámil súdu, na základe akých podkladov bola vypočítaná za určitý mesiac navrhovateľova mzda.

V odvolacom konaní mal plný úspech odporca. Podľa ust. § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP prináleží mu preto aj náhrada trov konania pred krajským súdom. Tieto trovy pozostávajú z 1 úkonu advokáta t. j. vyjadrenie sa k odvolaniu proti rozhodnutiu ak nejde o rozhodnutie vo veci samej 14,94 €, paušálna náhrada 8,04 €, DPH 20 % 4,60 €, spolu 27,58 €. Vypočítané trovy uhradí navrhovateľ na účet právneho zástupcu odporcu.

V nenapadnutých častiach nemohol odvolací súd preskúmať uznesenie súdu prvého stupňa a toto zostalo nedotknuté.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.